

Geologie. De hobby van Hans Zaaijer

opgetekend door Geert Willemen

Hij is pas 4 jaar lid van onze vereniging, maar toch heeft hij zijn "gouden geologiejubileum" al een poosje achter de rug.

In zijn tienerjaren (begin jaren 60) kwam hij voor het eerst in aanraking met geologie en mineralen. Omdat zijn ouders in die jaren in Indonesië werkten, woonde Hans bij vrienden van zijn ouders. Toeval of niet, maar laat nu uitgerekend zijn pleegvader een aardrijkskundeleraar zijn, die als hobby had het verzamelen van agaten, die hij voornamelijk zocht in Idar Oerstein. Zoals een goede leraar betaamt, probeerde hij Hans ook enthousiast te maken. En met succes. Hij nam hem regelmatig mee op zoektocht naar Duitsland om op de akkers naar agaten en ander moois te zoeken om ze vervolgens in een slijperij aldaar te laten bewerken tot prachtige, kleurrijke, gepolijste schijven. Het vuur was ontstoken.

Tijdens zijn studie metallurgie krijgt hij te maken met de theorie over mineralen en op studiereizen zoekt hij naar allerlei ertsen en natuurlijk ook mineralen, die op diezelfde plaatsen te vinden zijn. Ook met studiegenoten ging hij regelmatig op excursie.

En toch bekent hij eerlijk: "Ik denk, dat ik deze hobby niet doorgezet zou hebben, als ik niet naar Afrika was geweest. Wat daar te

vinden is, kom je in Europa bijna niet, of niet meer tegen." Want Hans gaat voor handstukken, i.p.v. micromounts, hoewel hij ook die prachtig vindt.

Eenmaal metallurg werkte Hans veel in het buitenland: Oostenrijk, Frankrijk, het Midden-Oosten, Verenigde Staten, Zuid-Afrika, Zambia, m.n. bij grote mijnen en koper-raffinaderijen. "Daar kwamen prachtige stukken omhoog, zoals kobalt, lood, zink, amethyst, calciet en bergkristal. Met vrienden ging ik in de vrije uren op zoek in verlaten mijnen en ook daar heb ik heel wat leuke dingen gevonden.

Toen begon de collectie te groeien, maar alles werd in dozen weggestopt. De tijd ontbrak om er verder iets mee te doen. Ik heb altijd gedacht, dat komt wel als ik met pensioen ga, dan heb ik meteen een mooie hobby om mee te beginnen. Dus 10 jaar geleden ben ik begonnen met uitpakken en daar ben ik nog steeds mee bezig.

Ik ben wel altijd alert gebleven op het zoeken naar en verzamelen van mineralen. Zo ging ik met René Fraaje naar Cyprus en de Pyreneeën en met geologen uit Utrecht naar Griekenland en IJsland. Dat waren heel interessante excursies. Ik vond het altijd

leuk om te gaan zoeken en ben regelmatig naar de Eifel, de Ardennen, het Sauerland en zo geweest.

Ook ben ik een tijdlang lid geweest van de Mineralogische Kring Antwerpen, een grote club met wel 600 leden, die ook veel activiteiten organiseerde. Maar ja, met het klimmen der jaren wordt dat allemaal een beetje lastiger. Ik moest steeds alleen naar Antwerpen toe.

Tot op een dag Rob Mackay me uitnodigde om mee naar de mineralenwerkgroep in Tilburg

Bariet - Lompret 2014

te gaan. Dat is nu zo'n 4 jaar geleden. Toen ben ik lid geworden. We zijn maar een kleine groep, maar gelukkig net genoeg om presentaties en andere activiteiten te organiseren en het is ook fijn om kennis met elkaar uit te wisselen.

Afgelopen zondag (red. 5 oktober) zijn we met een aantal mensen naar de Ardennen geweest en hebben daar in een groeve bij Lompret naar mineralen gezocht. Ik heb een paar mooie stukken bariet gevonden, sommige met

grote, maar ook leuke stukjes met kleine kristallen."

En dan is het tijd om zijn "schatten" te gaan bekijken. In de woonkamer staat een prachtige vitrinekast, waarin zijn mooiste of meest bijzondere stukken een plaats hebben gekregen. En werkelijk, zelfs voor een op-en-top fossielenman als ik, is het een lust voor het oog. Zoveel soorten, zoveel kleuren, zoveel vormen, alles netjes gerangschikt naar groepen: zijn agatencollectie van zijn jeugd jaren (en de erfenis van zijn pleegvader), kwartsen en bergkristallen, de barieten en de gipsen, de amethisten en de ertsen en ga zo maar door.

Iedere steen heeft een verhaal. Zo bijv. een flinke brok zwavel, afkomstig uit Indonesië. "Ik ben regelmatig naar Indonesië geweest, omdat ik daar in mijn jeugd gewoond heb.

Op de vulkaan Bromo op Java werden door arbeiders zware emmers met zwavelbrokken vanuit de binnenkant van de krater naar boven gesjouwd. Een verschrikkelijk werk. Ik kocht deze brok van een sjouwer en gaf hem \$ 2,--. Die man was zo ontzettend blij. Hij verdiende maar \$ 4,-- voor een hele dag en ik gaf hem er ineens 2.

En dan hier, dat stuk ruwe malachiet. Er zit een korst van mangaan omheen. Ik ga dat niet doorzagen of zo. Je ziet zo prachtig de lijnstructuren. Dat vind je nergens in Europa. Ik houd hem zo, want op deze manier vind ik dat een mooi stuk.

verzameling agaten

Uwarowiet - chroomgranaat

Deze granaten heb ik in Finland gevonden. Dit is een Uwarowiet, ofwel Chroomgranaat. Het wordt maar op één plaats in deze grootte gevonden."

Dan pakt hij een plak massief koper, misschien wel het stuk, waaraan hij de meest dierbare herinneringen heeft. "In Afrika is de relatie tussen blanken en zwarten toch heel bijzonder. Er is altijd een afstand tussen beide. Maar ik heb heel lang samengewerkt met een Afrikaan. Toen ik wegging kreeg ik van hem ter herinnering deze plaat. Het was een stuk van zijn voorouders, die het zelf hadden gesmolten uit het ruwe erts. Zo waardeerde hij onze samenwerking."

En dan haalt hij nog een grote plaat massief koper uit een doorloop naar zijn werkkamer. "Dat was eigenlijk een plaat van zeker 1 m, die was losgekomen uit de wand en in de breekmachine terecht gekomen, maar die kon zo'n groot blok niet aan. We hebben het brok met een aantal mensen gedeeld, i.p.v. het te melden aan de opzichter.

Daarna verhuizen we naar zijn garage, waar ook weer een aantal vitrines en ladekastjes staan met mooie spullen, maar die Hans 2^e keus noemt. Op zijn werkbank liggen een aantal brokstukken, die hij aan het schoonmaken is en verder bewerkt en gecatalogiseerd moeten worden.

Sinds een aantal jaren is Hans daar ook mee bezig. Bij elke steen in de vitrines ligt een naamkaartje met naam en vindplaats, maar ook heeft hij een lijst aangelegd - volgens het classificatiesysteem van Nickel-Strunz - met daarop natuurlijk ook de naam van het mineraal, de chemische samenstelling, een nummer, de opbergplaats, de vindplaats en eventuele opmerkingen.

In de auto terug naar huis, verwonder ik me over de enorme schoonheden die onze aarde rijk is en dat er gelukkig mensen zijn, zoals Hans, die het mogelijk maken die schoonheid te bewonderen.

een dierbare plak koper